

Warfarine Bağlı Gelişen Deri Nekrozu

WARFARIN INDUCED SKIN NECROSIS

Ömer TOPRAK*, Zerrin ÖĞRETMEN**, Yeşim ALTUN***, Sakine Leyla ASLAN****

* Uz.Dr., İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. İç Hastalıkları Kliniği,

** Uz.Dr., İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Dermatoloji Kliniği,

*** Dr., İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Dermatoloji Kliniği,

**** Doç.Dr., İzmir Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. İç Hastalıkları Kliniği, İZMİR

Özet

Amaç: Multipl deri nekrozları warfarin tedavisinin ciddi bir komplikasyonudur. Warfarinin deri nekrozu komplikasyonuna dikkati çekip, ayırcı tanısının ve etiyopatogenezde rol oynayan faktörlerin tartışılmamasını amaçladık.

Bulgular: Olgumuz 50 yaşında bir erkek hastadır. Sol ventrikülde trombüs bulunması nedeniyle warfarin teda-visi uygulanan olgumuzda tedaviden üç gün sonra ayak ve ellerde multipl deri nekrozları gelişti. Klinik ve histopatolojik olarak warfarine bağlı gelişen deri nekrozu tanısı alan hastanın, warfarin tedavisinin kesilmesi ile lezyonları geriledi.

Sonuçlar: Warfarine bağlı gelişen deri nekrozu nadir görülen bir olgudur. Eğer lezyonların warfarine bağlı olarak geliştiği anlaşılamazsa, tablo mortaliteye kadar varabilir.

Anahtar Kelimeler: Warfarin, Deri nekrozu

T Klin Dermatoloji 2004, 14:50-54

Summary

Objective: Multiple skin necrosis is a serious complication of warfarin treatment. This case report was presented to draw attention to the skin necrosis induced by warfarin and we discussed differential diagnosis and pathogenesis.

Result: Here we present a 50 years old man with multiple skin lesions which appeared on the legs and hands on the 3rd day of warfarin treatment due to left ventricular thrombosis. The lesions disappeared upon discontinuation of treatment.

Conclusions: Warfarin induced skin necrosis is a rare side effect. But if it's not diagnosed promptly, it may end up with loss of the patient.

Key Words: Warfarin, Skin necrosis

T Klin J Dermatol 2004, 14:50-54

Deri nekrozu, warfarin kullananların % 0.1–0.01’inde görülür (1). Komplikasyon gelişebilecegi önceden belirlenemez. En sık orta yaştaki perimenapozal ve obez kadınlarda görülür. Kadınlarda, erkeklerde göre dört kat daha sık ortaya çıkar. Bulgular ilaçın başlanmasıından en sık 3-6 gün sonra oluşur. Ancak 3-6 hafta ile 17 ay sonra ortaya çıkan olgular da vardır (1-3). Ciddi bir komplikasyon olup, mortalite ile sonuçlanabilir (4). Klinik gidiş ani başlar, çok ağrılıdır ve ödem vardır. Önce peteşi, ekimoz sonra bül ve gangrenöz nekroz ile ilerler (5,6). İlk kez 1943 yılında tanımlanmıştır. Kesin nedeni bilinmemekle birlikte, rutin koagulasyon testlerinde anomalilik olmamasına rağmen, warfarin tedavisinin başlanması ile protein C'nin plazma

konsantrasyonunda ve aktivitesinde önemli azalma olduğu ve bunun geçici bir hiperkoagülasyona sebep olup, patogenezden sorumlu olabileceği üzerinde durulmaktadır (7,8). Ancak son zamanlarda protein S ve antitrombin 3'te azalma ve aktive protein C rezistansı ile ortaya çıkan olgular da bildirilmiştir (4,9,10). Tedavi durdurulduktan sonra 48 saat içinde gerilemeye başlar ancak aylarca devam eden bir olgu da yayınlanmıştır (7). Histopatolojisinde dermal damarlarda tromboz gözlenmiştir (9).

Olgumuz az rastlandığı ve pek çok hastalıkla karışabildiği de göz önüne alınarak hem hatırlatmak hem de etiyopatogenezde rol oynayan faktörlerin tartışılmaması amacıyla sunulmuştur.

Olgı

Beş yıldır iç hastalıkları kliniği tarafından konjestif kalp yetmezliği nedeniyle izlenen 50 yaşındaki erkek hasta, ayaklarındaki şişlik ve nefes darlığı şikayetinin artması üzerine 1 ay önce konjestif kalp yetmezliği tanısı ile dahiliye kliniğine yatırıldı. Fizik muayenesi +/++ pretibial ödem, her iki akciğer alt zonda krepitan ralleri ve 2 cm hepatomegali dışında normaldi. Laboratuvar tetkiklerinde tam kan sayımı, periferik yayması, idrar tetkiki, sedimentasyon hızı, açlık kan şekeri, kan protein ve elektrolitleri, lipid düzeyleri normal sınırlarda, kan üre değeri: 100 mg/dl (normal değeri: 10-50 mg/dl), SGPT değeri: 51 U/L (normal değeri: 4-37 U/L) diğer laboratuvar bulguları normal sınırlarda saptandı. Çekilen elektrokardiyografisinde 8-10 vuruda bir gelen ventriküler ekstrasistol ve hızlı ventrikül yanılı atriyal fibrilasyon, yapılan ekokardiyografide de sol ventrikülde trombus içeren anevrizma ve dilate kardiyomiyopati tespit edildi. Telekardiyografisinde kardiyotorasik oran artmış olarak saptandı.

Bu tetkikler ve muayene bulguları sonucunda hastaya kalp yetmezliği, prerenal azotemi, atriyal fibrilasyon, dilate iskemik kardiyomiyopati, sol ventrikülde trombus tanıları konup, hastaya diüretik, koroner dilatator, digitoksin ve antikoagulan tedavi başlandı. Hastaya warfarin tb. 5 mg 2x1/gün verildikten üç gün sonra el ve ayaklarında purpura şeklinde ağrılı lezyonlar meydana geldi. Bunlar hemorajik bül ve hızla üzeri nekrotik krutlu ülser şeklinde dönüştü. Bunun üzerine yapılan dermatoloji konsültasyonunda, hastada vaskülit düşünülverek hasta dermatoloji kliniğine nakledildi. Her iki alt ekstremitede ödem, 0,5-2 cm çapa varan büyülüklerde purpurik lezyonlar ve 2 cm' den el ayası büyülüğüne varan üzeri nekrotik krutlu, keskin sınırlı ülsere lezyonlar gözleendi (Resim 1,2). Bunalardan punch biyopsi alındı. Lezyonlardan yapılan biyopside damar duvarında fibrinoid nekroz, ekstravaze eritrositler, karyorektik hücreler ve polimorf nüveli lökosit infiltrasyonu görüldü ve epidermal ülserasyonla beraber papiller dermada yoğun yangışal infiltrasyon tespit edildi (Resim 3,4).

Resim 1. Hastanın el ve ayak lezyonlarının görünümü.

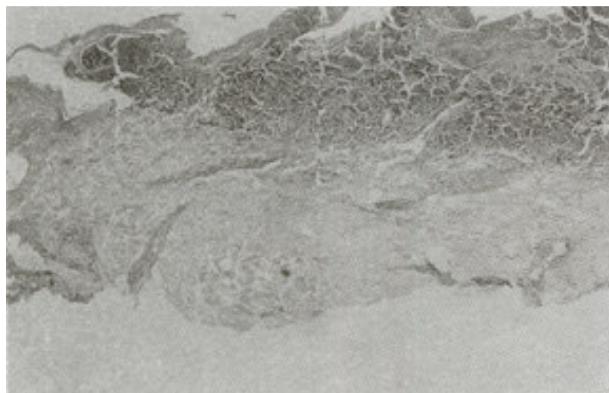
Resim 2. Ayak lezyonunun yakından görünümü.

Ani gelişen nekrotik lezyonların warfarine bağlı olabileceği düşünülverek kullanmakta olduğu warfarin tablet kesildi, yeni purpura ve ülser gelişimi durdu. Bu bulgularla hasta, warfarine bağlı gelişen deri nekrozu vakası olarak değerlendirildi.

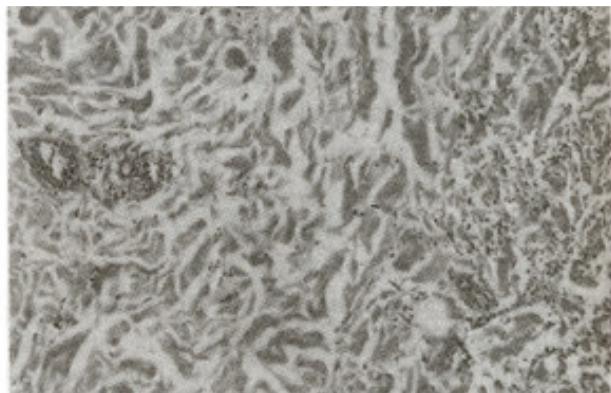
Hastanın iç hastalıkları yönünden gereken tedavilerine devam edildi. Warfarin tablet kullandığı dönemde protrombin zamanı 50 saniyeye kadar çıktı. Taze donmuş plazma verilip, kan transfüzyonu yapıldı. Nekrotik lezyonlara debritman uygulandı ve antiseptik pansuman yapıldı. Lezyonlar gidererek geriledi.

Tartışma

Günümüzde warfarin çok sık kullanılmaktadır. Tromboembolik hastalıklar, atriyal fibrilasyonlar,

Resim 3. Lezyonun histopatolojik görünümü. Epidermal ülserasyon, papiller dermada yoğun yangısal infiltrasyon (HEX40).

Resim 4. Lezyonun histopatolojik görünümü. Damar duvarında fibrinoid nekroz ekstravaze eritrositler, karyorektik hücreler ve polimorf nüveli lökosit infiltrasyonu görülüyor (HEX110).

konjestif kalp yetersizliği, perioperatif proflaksiler kullanım alanlarından bazılarıdır. Warfarine bağlı gelişebilecek deri nekrozu nadir görülür ama ani başlayabilmesi ve mortalite ile sonlanabilmesi nedeniyle önemlidir. Hastalar genelde obez veya daha önce tromboflebit veya pulmoner emboli nedeniyle tedavi görmüş bayan hastalarıdır. Ancak, bazı yaynlarda ise deri nekrozu komplikasyonunun warfarinin dozu veya alatta yatan bir hastalık ve protrombin zamanı ile ilişkisinin olmadığı belirtilmiştir. Warfarin, sentezi için K vitaminine ihtiyaç duyulan pihtlaşma faktörleri olan II, VII, IX, X'un ve antikoagulan proteinler olan Protein C ve S'nin sentezini inhibe eder. Warfarinin en sık komplikasyonu hemorajik komplikasyonlardır. Hemorajik nekroz, ürtiker, makülopapüler döküntü, mor ayak parmağı görülen diğer komplikasyonlardır (1,3-5). Tüm dünyada 2003 yılına kadar yaklaşık 200 tane warfarine bağlı deri nekrozu olgusu rapor edilmiştir (1,5). Türkiye'de ise bir olgu sunumuna rastladık.

Olgumuz lezyonların yerleşim yeri ve cinsiyet olarak hastalığın az görüldüğü gruptadır. Erkeklerde yaklaşık 40 tane warfarine bağlı deri nekrozu bildirilmiştir. Lezyonlar genelde göğüs, kalça ve uylukta görülmeye rağmen yüz, ekstremiteler, hatta adrenal bezler ve incebarsak lokalizasyonu da bildirilmiştir(1,3,10). Bizim vakamızda da lezyonlar ağırlıklı olarak ayak ve ellerde görüldü. Deri nekrozları, warfarin kullanımını takiben orta-

lama 3-6 gün içinde başlar, tedavi durdurulduktan sonra kısa bir sürede geriler (5,12). Olgumuzda da lezyonlar warfarin tedavisine başlandıktan 3 gün sonra ortaya çıktı. Lezyonların ağırlı, keskin sınırlı, ülsere, ekimotik ve purpurik olması da tablo ile uyumluydu. Tedavinin kesilmesinden sonra yeni lezyon çıkmadı ve diğerleri de hızla geriledi.

Warfarine bağlı deri nekrozu nekrotizan fasiit, mikroembolizasyon, meme kanseri, venöz gangren, purpura fulminans, dekübit ülseri ile karışabilir. K Vitamini eksikliği ve heparin kullanımı da benzer tabloları oluşturabilir (2,5,13). Olgumuzda venöz gangren veya diğer damarsal patolojiler, dekübit ülseri, purpura fulminans, nekrotizan fasiit gibi lezyonlar yoktu. K vitamini eksikliği bulguları tespit edilmedi ve heparin kullanılmadı.

Hastalığın etyolojisinde rol oynadığı düşünülen Protein C ve S düzeyinin düşüklüğü, antitrombin 3 düzeyi düşüklüğü veya aktive protein C rezistansının tesbiti için çeşitli testler vardır. Bu testler gerek fiyatlarının pahalı oluşu gerekse de geç sonuç vermeleri nedeniyle tedavinin gecikmesine neden olabilir. Aynı zamanda bu testler warfarine bağlı gelişebilecek cilt nekrozu için spesifik belirleyici testler değildir. Sadece kendisinde veya ailesinde böyle bir hastalık veya tromboembolik hastalık öyküsü olanların warfarin kullanmadan önce bu testleri yaptırmaması uygun

olur. Warfarin, protein C seviyesini düşürerek zaten protein C'si eksik olan hastalarda fibrinolitik sistemin devre dışı kalmasını sağlayıp, tromboza eğilimi artırmaktadır. Özellikle derin dermal venül ve kapiller damarların lümen ve duvarlarında fibrin ve trombositlerin oluşturduğu oklüzyonlar, kütanoz infarktlara neden olurlar. Histolojik bulgular yaygın damar içi pihtlaşma ile benzerdir. Ayırıcı tanıda bu hastalıkların da düşünülmesi gereklidir. Arteriyel tromboz nadirdir. O dönemde hastanemiz koşullarında kan protein C ve S düzeyleri tespit edilemediğinden, tablonun protein C eksikliğinemi yoksa protein S eksikliğinemi bağlı olduğu gösterilemedi. Normalde warfarine bağlı gelişen cilt nekrozunun histopatolojik bulgularında damar içerisinde fibrin ve trombositlerden oluşan trombusların görülmesi beklenmektedir. Bizim olgumuzda ise damar duvarında fibrinoidnekroz, ekstravaze eritositler, karyorektik hücreler ve polimorf nüveli lökosit infiltrasyonu görülmüş ve epidermal ülserasyonla beraber papiller dermada yoğun yanmış infiltrasyon tesbit edilmiştir. Bu bulgular her ne kadar vaskülitin düşündürüyor olsa da, PNL infiltrasyonunun, hastada aynı zamanda varolan el ve ayaklardaki cilt enfeksiyonuna bağlı olarak ortaya çıktığı düşünüldü. Damar içinde fibrin ve nekrozun olması, aynı zamanda epidermal ülserasyonun tabloya eşlik etmesi nedeniyle bu vakada beklenen histopatolojik bulgularandır. Daha önce yayınlanmış olan 200 dolayındaki vakanın hepsinde mikrovasküler trombus gösterilememiştir. Bizim vakamızda da damar içi trombus tesbit edilemedi. İlacın başlanmasıından sonra lezyonların aniden ortaya çıkması ve ilaçın kesilmesiyle hızla gerilemesi ayrıca lezyonların makroskopik görünümü ve warfarine bağlı gelişen cilt nekrozu ile uyumlu olabilen diğer histopatolojik bulguların varlığı, lezyonların warfarine bağlı gelişliğini düşündürdü.

Mutlak antikoagulan endikasyonu olan ve warfarine bağlı deri nekrozu olmuş olgularda yapılan araştırmalarda, warfarin tedavisinin kesildikten sonra tekrar başlanmasıın hastalıkın tekrarlamasına yol açmayıabilecegi gösterilmiştir (1). Düşük doz warfarinin tek başına veya heparin ile birlikte verilebileceği bildirilmektedir. Bazi

T Klin J Dermatol 2004, 14

birlikte verilebileceği bildirilmektedir. Bazı yazarlar ise warfarini belli bir süre kesip sadece heparin vermenin daha iyi olacağı görüşündedirler (6,14). Heparin olarak, fraksiyone olmayan heparini intravenöz veya düşük molekül ağırlıklı heparini cilt altı verebiliriz. Protein C içeren taze donmuş plazma, ayrıca pürifiye protein C'ye karşı geliştirilmiş antikorlar da verilebilir fakat pahalı bir yöntemdir. Bu olguda da yapılan konsültasyonlar sonucu hastanın kardiyak anevrizma ve trombus için cerrahi girişim düşünülmeli ve hastaya tekrar düşük doz warfarin başlanarak izleme alındı. İzlem süresince hastada cilt nekrozu gelişmedi.

Sonuç olarak, warfarin kullanan bir hastada cilt nekrozu geliştiği zaman, tablonun warfarinden kaynaklanmış olabileceği düşünüp, antikoagulan tedavimizi buna göre düzenlemeliyiz. Eğer erken teşhis yapılmazsa cilt grefti, cerrahi girişim, mastektomi, ekstremite amputasyonu gerekebilir ve ölüm oluşabilir.

KAYNAKLAR

1. Chan YC, Valenti D, Mansfield AO, Stansby G. Warfarin induced skin necrosis. Br J Surg 2000; 87:266-72.
2. Jillella AP, Lutcher CL. Reinstituting warfarin in patients who develop warfarin skin necrosis. Am J Hematol 1996; 52:117-9.
3. Warkentin TE, Sikov WM, Lillicrap DP: Multicentric warfarin induced skin necrosis complicating heparin induced thrombocytopenia. Am J Hematol 1999; 62:44-8.
4. Gailani D, Reese EP. Anticoagulant induced skin necrosis: in a patient with hereditary deficiency of protein S. Am J Hematol 1999; 60:231-6.
5. Piccoli GB, Quagra M, Quaglino P, Burder M. Acute digital gangrene in a long-term dialysis patient. Med Sci Monit 2002; 8:83-9.
6. Timmons J. Dressing selection for the treatment of coumarin necrosis. Nurs Stand 2000; 14:66-8.
7. Lewandowski K, Zawilska K. New approaches for treating skin necrosis in protein C deficiency. Pol Arch Med 1993; 89:424-30.
8. Soundararajan R, Leehey DJ, Yu AW, Ing TS, Miller JB. Skin necrosis and protein C deficiency associated with vitamin K depletion in a patient with renal failure. Am J Med 1992; 93:467-70.
9. Anderson DR, Brill-Edwards P, Walker I. Warfarin induced skin necrosis: in 2 patients with protein S deficiency successful reinstatement of warfarin therapy. Am J Hematol 1999; 62:44.

10. Ng T, Tillyer ML. Warfarin-induced skin necrosis associated with Factor V Leiden and Protein S deficiency. Clin Lab Haematol, 2001; 23:261-4.
11. Ad-El D, Meirovitz A, Weinberg A. Warfarin skin necrosis: Local and systemic factors. Br J Plast Surg 2000;53:624-6.
12. Stewart AJ, Penman ID, Cook MK, Ludlam CA. Warfarin induced skin necrosis. Postgrad Med J 1999; 75:233-5.
13. Warkentin TE. Heparin induced thrombocytopenia: a ten year retrospective study. Ann Rev Med 1999; 50:129-47.

14. Humphries JE, Gardner JH, Connely JE. Warfarin induced skin necrosis: recurrence in the absence of anticoagulant therapy. Am J Hematol 1991; 37:197-200.

Geliş Tarihi: 27.01.2003

Yazışma Adresi: Dr.Ömer TOPRAK

İzmir Atatürk Eğitim ve

Araştırma Hastanesi

3. İç Hastalıkları Kliniği, İZMİR

info@omertoprak.com

www.omertoprak.com